FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (femte avdelningen)
11 december 2003 *

I mål T-305/00,

Conserve Italia Soc. coop. rl, San Lazzaro di Savena (Italien), företrätt av advokaterna M. Averani, A. Pisaneschi och S. Zunarelli, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av L. Visaggio, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten M. Moretto, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2000) 1751 av den 11 juli 2000 om upphävande av stödet från EUGFJ som beviljats inom ramen för projekt nr 88.41.IT.003.0, med rubriken "Modernisering av en anläggning för bearbetning av produkter från frukt- och grönsakssektorn i Portomaggiore (Ferrara)",

meddelar

* Rättegångsspråk: italienska.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN,

sammansatt av ordföranden R. García-Valdecasas samt domarna P. Lindh och J.D. Cooke,

justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter förhandlingen den 3 juni 2003,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

Rådets förordning (EEG) nr 355/77

1 I artiklarna 1.3 och 2 i rådets förordning (EEG) nr 355/77 av den 15 februari 1977 om gemensamma åtgärder för förbättring av villkoren för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter (EGT L 51, s. 1) föreskrivs att kommissionen kan bevilja stöd för gemensamma åtgärder från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), utvecklingssektionen, genom att finansiera

projekt inom ramen för särskilda program som dessförinnan utarbetats av medlemsstaterna och godkänts av kommissionen och som avser utveckling eller rationalisering av behandling, bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter.

2 I andra skälet i förordning nr 355/77 anges att "de åtgärder som föreskrivs inom detta område ... avser att uppfylla de syften som definieras [i artikel 39.1 a i EG-fördraget (nu artikel 33 EG)]". I fjärde skälet anges att "för att erhålla stöd från gemenskapen måste projekten bland annat ha till syfte att dels förbättra och rationalisera strukturerna för behandling och saluföring av jordbruksprodukter, dels medföra varaktiga positiva effekter för jordbrukssektorn". Slutligen anges i sjunde skälet att "för att tillse att mottagarna uppfyller de krav som ställts för att beviljas stöd från [EUGFJ], skall det införas ett effektivt kontrollförfarande samt en möjlighet att innehålla, nedsätta eller dra in stödet från [EUGFJ]".

3 I artikel 3.1 i förordning nr 355/77, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1932/84 av den 19 juni 1984 (EGT L 180, s. 1), föreskrivs att "det av programmen skall framgå att de bidrar till att uppnå målen med den gemensamma jordbrukspolitiken och särskilt till att marknaderna för jordbruksprodukter fungerar på ett tillfredsställande sätt".

4 I artikel 9.1 i förordning nr 355/77 föreskrivs, i enlighet med de riktlinjer som anges i fjärde skälet, att "[p]rojekten skall bidra till att förbättra villkoren för framställning av basprodukter inom de berörda jordbrukssektorerna" och "i synnerhet säkerställa att basvaruproducenter inom jordbruket på ett lämpligt och varaktigt sätt får ta del av de ekonomiska fördelar som projekten genererar".

5 I artikel 10.1 c i förordning nr 355/77 föreskrivs att "[p]rojekten skall ... bidra till att den strukturförbättring som eftersträvas med programmen ger en varaktig ekonomisk effekt".

6 Förordning nr 355/77 upphävdes den 1 januari 1990 genom rådets förordning (EEG) nr 4256/88 av den 19 december 1988 (EGT L 374, s. 25; svensk specialutgåva, område 14, volym 2, s. 3) och genom rådets förordning (EEG) nr 866/90 av den 29 mars 1990 (EGT L 91, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 32, s. 111) med undantag av vissa bestämmelser — såsom artiklarna 9 och 10 — som under en övergångsperiod var fortsatt tillämpliga fram till och med den 3 augusti 1993 på sådana projekt som inleddes före den 1 januari 1990.

1983 års tillkännagivande från kommissionen om urvalskriterier för projekt som skall finansieras enligt förordning nr 355/77

7 Den 10 juni 1983 offentliggjorde kommissionen tillkännagivandet om urvalskriterier för projekt som skall finansieras enligt förordning nr 355/77 (EGT C 152, s. 2; nedan kallat 1983 års tillkännagivande). Däri preciserar kommissionen de valbarhets- och urvalskriterier som projekten skall uppfylla för att de skall kunna beviljas stöd från EUGFJ, liksom de sektorer och den produktion som omfattas av restriktioner.

8 Vad gäller frukt och grönsaker anges i avdelning III, nr B.5, paragraf 21 i 1983 års tillkännagivande att "de investeringar som är uteslutna är de som syftar till en kapacitetshöjning för bearbetning av tomater" och att "i undantagsfall kan dock finansiering godkännas för investeringar i regioner där jordbrukarnas inkomster är väsentligt lägre än det nationella genomsnittet och där kapaciteten för bearbetning är otillräcklig eller föråldrad".

Rådets förordning (EEG) nr 4253/88

9 Rådet antog den 19 december 1988 förordning (EEG) nr 4253/88 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om samordningen av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter (EGT L 374, s. 1). Förordningen trädde i kraft den 1 januari 1989 och har ändrats vid ett flertal tillfällen.

10 I artikel 24 i förordning nr 4253/88, under rubriken "Reduktion, suspension och upphävande av stöd", i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2082/93 av den 20 juli 1993 (EGT L 193, s. 20; svensk specialutgåva, område 14, volym 1, s. 30), föreskrivs följande:

"1. Om en verksamhet eller åtgärd inte förefaller berättigad till vare sig en del av eller hela det tilldelade stödet skall kommissionen genomföra en lämplig granskning av fallet inom ramen för partnerskapet och särskilt begära att medlemsstaten eller de myndigheter som den utser att genomföra åtgärden framlägger sina kommentarer inom en fastställd tidsgräns.

2. Efter granskningen får kommissionen reducera eller suspendera stödet till den berörda verksamheten eller åtgärden om granskningen visar någon överträdelse eller väsentlig förändring som påverkar villkoren för att genomföra verksamheten eller åtgärden och för vilken man inte ansökt om kommissionens godkännande.

3. Varje belopp som erhållits felaktigt och som skall återtas skall återbetalas till kommissionen. ..."

Bakgrund till tvisten

11 Den 17 juli 1987 erhöll kommissionen en ansökan av den 22 maj 1987 om stöd från EUGFJ. Ansökan rörde Colombani Lusuco SpA (nedan kallat Colombani), som är ett bolag som kontrolleras av Federazione italiana dei consorzi agrari (Federconsorzi), en stor sammanslutning av italienska jordbrukskooperativ. Ansökan gavs in av den italienska regeringen i enlighet med förordning nr 355/77.

12 Stödet var avsett för projekt nr 88.41.IT.003.0 angående "modernisering av en anläggning för bearbetning av produkter från frukt- och grönsakssektorn i Portomaggiore (Ferrara)". Projektet syftade bland annat till att modernisera och ersätta vissa anläggningar som i tekniskt hänseende hade blivit föråldrade inom produktionsområdena för fruktjuice och frukthalvfabrikat samt till att anpassa anläggningarna till gällande normer för hygien, hälsa och miljö.

13 I sin ansökan av den 22 maj 1987 förklarade Colombani att det "åtog sig att inte använda maskiner och annan utrustning i byggnadskomplexet i fråga på annat sätt än vad som är avsett, och detta åtagande gäller under åtminstone fem år från den dagen då det bekräftats att maskinerna och utrustningen fungerar bra".

14 Genom beslut K(88) 1005/275 av den 30 juni 1988 (nedan kallat beslutet om beviljande av stöd) godkände kommissionen projekt nr 88.41.IT.003.0 och beviljade Colombani ett stöd om 697 836 871 italienska lire (ITL) för en total investering på 2 832 123 766 ITL. Kommissionen underrättade stödmottagaren om detta genom en skrivelse som skickades samma dag. I sjätte stycket i denna skrivelse föreskrevs följande:

"För det fall projektet, såsom det beskrivs i kommissionsbeslutet genom vilket stöd från fonden beviljats, skulle ändras, ber vi Er att uppmärksamma att dessa ändringar skall ges in till kommissionen ... innan de nya projekterade arbetena genomförs. Kommissionen kommer att så snart som möjligt informera Er om vad som beslutas angående ändringsförslaget (eller ändringsförslagen) och, för det fall ändringarna godtas, vilka villkor som kommer att gälla för dessa. För det fall ovannämnda förfarande inte följs ... eller om kommissionen inte godtar ändringarna, kan detta medföra att stödet upphävs eller reduceras."

15 I december 1989 förvärvade Colombani en anläggning i Massa Lombarda, och därvid bildades bolaget Massalombarda Colombani SpA. Detta bolag blev därigenom stödmottagare (nedan kallat stödmottagaren eller Massalombarda).

16 Efter att bolaget Federconsorzi år 1991 försatts i konkurs, inledde stödmottagaren våren 1992 ett omfattande program för omorganisering och omstrukturering av sin verksamhet och sin personalstyrka. Därvid koncentrerades produktionen av fruktsylter till anläggningen i Portomaggiore och produktionen av fruktjuice och fruktnektar koncentrerades till anläggningen i Massa Lombarda.

17 År 1994 beslutade kommissionen att kontrollera vissa projekt beträffande vilka stödmottagaren hade mottagit gemenskapsstöd, däribland projekt nr 88.41. IT.003.0 rörande anläggningen i Portomaggiore. Kommissionen begärde därvidlag den 12 september 1994 genom telefax till Ministero delle Risorse agricole, alimentari e forestali (ministeriet för tillgångar inom jordbruks-, livsmedels- och skogsnäringen) och till stödmottagaren att de skulle upprätta vissa dokument och verifikationshandlingar så att kommissionen vid nästa kontroll på plats skulle kunna bekräfta att de genomförda investeringarna överensstämde med det

godkända projektet och att de villkor som fastställts då projektet godkändes hade iakttagits. Kommissionen efterfrågade särskilt originalen av samtliga verifikationshandlingar som återfanns i begäran om utbetalning av stödet (punkt 5 i telefaxet) och leveranslistor och transportdokument motsvarande vissa fakturor i punkt 5 (punkt 9 i telefaxet).

18 Mellan den 26 och den 30 september 1994 genomförde kommissionen sin kontroll, och den konstaterade då att vissa oegentligheter förekommit. Dessa oegentligheter angavs i protokollet av den 30 september 1994 (nedan kallat protokollet) som undertecknades av samtliga parter, inklusive företrädare för stödmottagaren. Dessa oegentligheter angavs enligt följande:

"...

8) I de fakturor som anges på bifogad förteckning (bilaga 6) återfinns flera oegentligheter såväl i skattemässigt hänseende (följesedlarna har antedaterats i förhållande till motsvarande fakturor) som med avseende på iakttagandet av förordning nr 355/77 och nr 2515/85 (listorna har antedaterats i förhållande till när kommissionen tog emot bidragsbegäran, listor saknas med mera).

...

10) '[L]inje 700' på anläggningen i Portomaggiore rörande produktionen av juice och nektar som varit föremål för förbättringar som räknats in i ovannämnda projekt nr 88.41.IT.003.0 har från och med augusti 1992 huvudsakligen använts för paketering av tomatprodukter. Detta inträffade efter det att anläggningen förvärvades [av Massalombarda]. Dessa bearbetningar (av tomater) är undantagna från finansiering från EUGFJ, utvecklingssektionen.

11) Installationerna rörande nämnda 'linje 125' på anläggningen i Portomaggiore som finansierats inom ramen för det projekt som anges i ovannämnda punkt användes inte den dag då kontrollen genomfördes. På begäran av de tjänstemän som var ansvariga för kontrollen tillhandahölls bevis på att linjen fungerade utan några varor. I sak uppgav Malagoni och Rasi, som är ansvariga för anläggningen, och Giuseppe Piazzi att linjen inte använts sedan augusti 1992 och att det berodde på att linjen flyttats till produktionsenheten i Massa Lombarda, Via Selice, där enbart juicer och drycker produceras. Produktionsdirektör Malagoni gjorde vidare följande uttalande: 'Detta projekt som godkändes i 1994 års investeringsplan har legat nere liksom motsvarande administrativa formaliteter, och detta beror på att företagets tillgångar inom kort kommer att flyttas. En lämplig lokal på Via Selice har redan ställts i ordning för att projektet skall genomföras.'

..."

19 I punkt 2 i bilaga 6 till protokollet förtecknas de fakturor som bestritts beträffande anläggningen i Portomaggiore. Det är fråga om följande sju fakturor: faktura NIMAX nr 745 av den 16 maj 1988, faktura OCME nr 1256 av den 31 maj 1990, faktura ATLAS COPCO nr 17380 av den 31 maj 1988, faktura Bronzoni nr 87 av den 20 februari 1990, faktura ATLAS COPCO nr 44098 av den 31 december 1989, faktura Gairsa nr 650 av den 2 november 1990 och faktura MIT Mantovani nr 107 av den 1 oktober 1987.

20 I oktober 1994 förvärvades och slutligen år 1997 absorberades Massalombarda av Frabi SpA (som senare ändrade firma till Finconserve SpA), finansbolaget i koncernen Conserve Italia Soc. coop. rl, som är sökande i detta mål och en av de ledande organisationerna för jordbrukskooperativ i Italien och en av de största i Europa.

21 I telefax av den 3 november 1994 till kommissionen förklarade de italienska myndigheterna att de var positivt inställda till att ett förfarande för upphävande av stödet till stödmottagaren inleddes mot bakgrund av de allvarliga oegentligheter som konstaterats.

22 Genom skrivelse av den 22 maj 1995 underrättade kommissionen stödmottagaren och de italienska myndigheterna om vilka överträdelser som konstaterats och att den hade för avsikt att inleda ett sådant förfarande för att få tillbaka de belopp som utbetalats felaktigt. Kommissionen anmodade stödmottagaren och de italienska myndigheterna att inkomma med yttrande. De oegentligheter som läggs stödmottagaren till last i detta mål anges i tredje, fjärde, femte och nionde skälet i nämnda skrivelse:

"Under denna kontroll har det konstaterats att vissa fakturor beträffande anläggningen i Portomaggiore rör en annan inrättning eller en produktionslinje för marmelad som inte har med detta projekt att göra.

En produktionslinje för fruktjuice och fruktnektar (linje 700) har från och med augusti 1992 huvudsakligen använts för paketering av tomatprodukter, vilka är undantagna från finansiering från EUGFJ, utvecklingssektionen.

En produktionslinje (linje 125), som nästan uteslutande finansierats inom ramen för detta projekt, har inte använts sedan augusti 1992.

...

Mot bakgrund av att detta har bekräftats vid kontrollen på plats, kan det konstateras att artiklarna 9.1, 9.2, 10, 19.2 andra stycket, 20.1 och 20.2 [i förordning nr 355/77] inte har iakttagits."

23 Den 3 augusti 1995 och den 22 september 1995 ingav stödmottagaren yttranden till kommissionen. Stödmottagaren betonade därvid att de oegentligheter som rapporterats var av mindre betydelse och inte utgjorde någon grund för att upphäva stödet. Efter att möten med kommissionens tjänstemän ägt rum den 19 januari 1996 och den 22 oktober 1996, ingav stödmottagaren kompletterande yttranden den 27 februari 1996 och den 11 november 1996.

24 Den 11 juli 2000 fattade kommissionen beslut K(2000) 1751, grundat på artikel 24.2 i förordning nr 4253/88 om upphävande av det beviljade stödet (nedan kallat det omtvistade beslutet). Kommissionen ansåg i beslutet att det i sökandens yttranden inte fanns några omständigheter som kunde vederlägga de oegentligheter som konstaterats vid kontrollen år 1994 och att det mot bakgrund av oegentligheternas betydelse och allvarliga karaktär var befogat att upphäva stödet.

25 Det omtvistade beslutet har huvudsakligen grundats på följande skäl:

"Mot bakgrund av följande skäl har kommissionen fattat följande beslut:

...

6) Det har konstaterats att vissa fakturor, trots att de ställts till anläggningen i Portomaggiore, i själva verket inte rörde denna anläggning.

7) Det har konstaterats att en produktionslinje för fruktjuice och fruktnektar (linje 125), som nästan uteslutande finansierats inom ramen för detta projekt, inte har använts sedan augusti 1992.

8) Det har även konstaterats att en produktionslinje för fruktjuice och fruktnektar (linje 700) som integrerats i projektet från och med augusti 1992 huvudsakligen använts för paketering av tomatprodukter, vilka inte omfattades av stödansökan samt att enligt punkt B.5 nr 21 i [1983 års tillkännagivande] är projekt som syftar till kapacitetshöjning för bearbetning av tomater uteslutna från finansiering från EUGFJ, utvecklingssektionen.

...

22) Med beaktande av de uppgifter som lämnats ovan, finner kommissionen att de konstaterade oegentligheterna påverkar villkoren för genomförandet av ifrågavarande projekt.

...

24) Enligt artikel 24.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 4253/88 får kommissionen reducera eller suspendera stödet till den berörda verksamheten eller åtgärden om granskningen visar någon oegentlighet eller väsentlig

förändring som påverkar villkoren för att genomföra verksamheten eller åtgärden och för vilken man inte ansökt om kommissionens godkännande.

25) Mot bakgrund av ovanstående uppgifter finner kommissionen att det beviljade stödet skall upphävas.

26) Stödmottagaren skall återbetala 697 836 871 ITL, då utbetalningen av detta belopp förlorat sitt föremål."

Förfarandet och parternas yrkanden

26 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 21 september 2000.

27 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (femte avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet och begärde som processledande åtgärd enligt artikel 64 i förstainstansrättens rättegångsregler att kommissionen skulle besvara en fråga. Kommissionen efterkom denna begäran inom den föreskrivna tidsfristen.

28 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 3 juni 2003.

29 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut K(2000) 1751 av den 11 juli 2000,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

30 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan i dess helhet,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

31 Sökanden har åberopat sex grunder till stöd för att det omtvistade beslutet skall ogiltigförklaras. Genom den första grunden har det gjorts gällande att skäl 6 i det omtvistade beslutet har motiverats på ett bristfälligt sätt. Den andra grunden avser felaktig bedömning av de faktiska omständigheter som anges i skäl 6 i det omtvistade beslutet. Som tredje grund har det gjorts gällande att de skyldigheter som åligger stödmottagaren har tolkats på ett felaktigt sätt samt att de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om en väl fungerande marknad har åsidosatts beträffande produktionslinje 125 i skäl 7 i det omtvistade beslutet. Den fjärde grunden avser åsidosättande och felaktig tolkning av 1983 års

tillkännagivande beträffande produktionslinje 700 i skäl 8 i det omtvistade beslutet. Genom den femte grunden har det gjorts gällande att artikel 24.2 i förordning nr 4253/88 har åsidosatts och genom den sjätte grunden har det gjorts gällande att proportionalitetsprincipen har åsidosatts.

Den första och den andra grunden: Bristfällig motivering av skäl 6 i det omtvistade beslutet samt felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna i nämnda skäl 6

Parternas argument

32 I skäl 6 i det omtvistade beslutet anges att vissa fakturor, trots att de ställts till anläggningen i Portomaggiore, i själva verket inte rör denna anläggning. Sökanden har därvid gjort gällande att kommissionen motiverade skäl 6 på ett bristfälligt sätt samt att kommissionen gjorde en felaktig bedömning av de faktiska omständigheter som den själv konstaterat.

— Motiveringen

33 Sökanden har gjort gällande att de omständigheter som anges i skäl 6 inte har utformats på ett sådant sätt att de kan anses utgöra en adekvat motivering i enlighet med de krav som uppställts i domstolens och förstainstansrättens fasta rättspraxis. Av skäl 6 är det inte möjligt att fastställa vilka fakturor kommissionen ansåg vara oegentliga för att ha ställts till en annan anläggning.

34 Sökanden har vidare gjort gällande att motiveringen av det omtvistade beslutet är bristfällig till och med om en kontextuell tolkning av beslutet görs. I bilaga 6, punkt 2, i protokollet förtecknas totalt sju fakturor, trots att någon sådan precisering inte görs i skrivelsen av den 22 maj 1995 om att inleda överträdelseförfarandet. I nämnda skrivelse görs det nämligen endast en hänvisning till "vissa fakturor". Det var emellertid först i svaromålet (punkt 36) som kommissionen vitsordade att de omtvistade fakturorna i det omtvistade beslutet inte var alla de fakturor som anges i nämnda bilaga 6, punkt 2, utan enbart tre av dem, nämligen fakturorna OCME nr 1256/90 av den 31 maj 1990, ATLAS COPCO nr 44098 av den 3 december 1989 och MIT Mantovani nr 107 av den 1 oktober 1987. Enligt sökanden visar detta på osäkerheten i motiveringen av den omtvistade rättsakten.

35 Kommissionen har bestritt dessa argument och därvid gjort gällande att de saknar grund. Enligt kommissionen framgår det klart av skäl 6 att de fakturor som avses inom ramen för denna anmärkning var de som anges i nämnda bilaga 6, punkt 2, nämligen de fakturor beträffande vilka det av leveranslistan framgår att utrustningen levererats till en annan anläggning eller de fakturor beträffande vilka sökanden inte visat att leveransstället faktiskt var anläggningen i Portomaggiore, det vill säga fakturorna OCME nr 1256/90, ATLAS COPCO nr 44098 och MIT Mantovani nr 107. I vart fall är det uppenbart att sökanden utifrån bakgrunden till det omtvistade beslutet kunnat identifiera de fakturor som avses i denna anmärkning. Sökanden närvarade nämligen vid kontrollen och deltog på ett aktivt sätt i det administrativa förfarandet genom att vid ett flertal tillfällen i detalj bestrida denna anmärkning.

— Bedömningen av de faktiska omständigheterna

36 Sökanden har gjort gällande att kommissionen gjorde en felaktig bedömning då den fann att det förelåg oegentligheter beträffande de fakturor som avses i skäl 6 i det omtvistade beslutet på den grunden att de rörde en annan anläggning än Portomaggiore och att dessa oegentligheter utgjorde en grund för att upphäva

stödet. Vad avser de tre fakturor som kommissionen identifierat i sitt svaromål har sökanden som bilaga till sin replik åberopat leveranslistor och andra verifikationshandlingar till styrkande av att det var på anläggningen i Portomaggiore som ifrågavarande utrustning faktiskt användes och även att ifrågavarande arbeten utfördes där.

37 Sökanden har således för det första gjort gällande att det inte föreligger några oegentligheter beträffande faktura OCME nr 1256/90 av den 31 maj 1990 rörande ändringar av lastpallsprogrammet. Det har även gjorts gällande att den omständigheten att leveranslistan ställts till en annan anläggning än den i Portomaggiore, nämligen till anläggningen i Codigoro, endast beror på att leverantören gjorde ett fel. Fakturan, ordersedeln av den 14 maj 1990 och den tekniska rapporten av den 30 maj 1990 från företaget OCME:s serviceenhet styrker att arbetena faktiskt utfördes på anläggningen i Portomaggiore.

38 Beträffande fakturan ATLAS COPCO nr 44098 av den 31 december 1989 rörande inköp av väljaromkopplare har sökanden för det andra vitsordat att leveranssedeln beträffande detta inköp inte hade återfunnits då kontrollen gjordes. Sökanden har därvid preciserat att en kopia därefter begärts in från leverantören. Sökanden har i detta avseende åberopat fakturan, ordersedeln och leveranssedeln till styrkande av att väljaromkopplaren endast varit avsedd för anläggningen i Portomaggiore.

39 Vad avser faktura MIT Mantovani nr 107 av den 1 oktober 1987 rörande leverans och utnyttjande av hydraulisk utrustning har sökanden för det tredje gjort gällande att det är fråga om en korrekt faktura rörande arbeten som påbörjats på bygget på anläggningen i Portomaggiore. Detta framgår av de två leveranssedlar från leverantören och den ordersedel som getts in till förstainstansrätten.

40 Sökanden har för övrigt gjort gällande att det totala beloppet på 4 143 120 ITL beträffande de tre fakturor som kommissionen anmärkt på under alla omständigheter är försvinnande litet i förhållande till det totala belopp (2 794 000 000 ITL) som investerats i projektet och i förhållande till det gemenskapsstöd som godkänts av kommissionen (697 836 871 ITL).

41 Kommissionen har med stöd av artikel 48.1 i rättegångsreglerna yrkat att den nya bevisning som utgörs av fakturor och leveranslistor och som sökanden åberopat i sin replik skall avvisas. Grunden för detta yrkande är att bevisningen åberopats för sent och att några skäl för detta inte har angetts. Kommissionen har därvid yrkat att bevisningen skall avlägsnas från akten.

42 Kommissionen har gjort gällande att den i vart fall inte gjorde någon felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna i skäl 6 i det omtvistade beslutet. I kommissionens telefax av den 12 september 1994 framställdes en formell begäran om att sökanden skulle ge in originalen av verifikationshandlingar rörande utgifterna jämte motsvarande leveranslistor (punkterna 5 och 9 i telefaxet). Anledningen till att denna begäran framställdes var att dessa handlingar varken hade lagts fram under kontrollen eller under det administrativa förfarandet, trots att sökanden vid ett flertal tillfällen hade förutskickat att så skulle ske. Någon felaktig bedömning gjordes således inte i det omtvistade beslutet, eftersom kommissionen inte kunde beakta dessa handlingar då den fattade det omtvistade beslutet. Detta berodde helt och hållet på att stödmottagaren underlåtit att ge in ifrågavarande dokument.

43 Kommissionen har under förhandlingen, med förbehåll för att handlingarna skall avvisas, vitsordat att de handlingar som sökanden gett in i sin replik visar att utrustningen levererats till och arbetena utförts på anläggningen i Portomaggiore.

Förstainstansrättens bedömning

44 Förstainstansrätten kommer först att pröva motiveringen av nämnda skäl i det omtvistade beslutet. Förstainstansrätten kommer därefter att pröva huruvida den bevisning som sökanden åberopat i sin replik kan beaktas och slutligen sökandens argument att kommissionen gjorde en felaktig bedömning av de faktiska omständigheter som avses inom ramen för denna anmärkning.

— Motiveringen

45 Enligt fast rättspraxis skall det i enlighet med artikel 253 EG av motiveringen klart och tydligt framgå hur den gemenskapsinstitution som har antagit den omtvistade rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden så att de kan tillvarata sina rättigheter och så att domstolen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt. Vidare skall omfattningen av motiveringsskyldigheten bedömas i förhållande till sammanhanget (förstainstansrättens dom av den 24 april 1996 i de förenade målen T-551/93 och T-231/94—T-234/94, Industrias Pesqueras Campos m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. II-247, punkt 140, av den 12 oktober 1999 i mål T-216/96, Conserve Italia mot kommissionen, REG 1999, s. II-3139, nedan kallad domen i målet Conserve Italia I, punkt 117, och av den 11 mars 2003 i mål T-186/00, Conserve Italia mot kommissionen, REG 2003, s. II-719, nedan kallad domen i målet Conserve Italia II, punkt 95).

46 I skäl 6 i det omtvistade beslutet anges att vissa fakturor, trots att de ställts till anläggningen i Portomaggiore, i själva verket inte rörde denna anläggning. I skäl 6 anges emellertid inte de fakturor som avses inom ramen för denna anmärkning. Det framgår emellertid av handlingarna i målet och av sammanhanget bakom det omtvistade beslutet att sökanden kunde identifiera de tre ifrågavarande fakturorna, bestrida kommissionens påstående att det förelåg oegentligheter beträffande fakturorna och förstå hur kommissionen resonerat angående anmärkningen.

47 För det första hade sökanden tillräcklig information för att kunna identifiera de fakturor beträffande vilka oegentligheter förelåg och på grundval av vilken det omtvistade beslutet fattades. Sökanden hade exakt kännedom om de sju fakturor beträffande vilka kommissionen inledningsvis framställde anmärkningar under kontrollen i september 1994. Detta framgår nämligen av punkt 2 i bilaga 6 till protokollet där var och en av dessa fakturor anges.

48 Vidare följer av yttrandena av den 3 augusti 1995 att sökanden förstod skälen till varför oegentligheter ansågs föreligga med avseende på de sju fakturor, beträffande vilka det inledningsvis framställts anmärkningar. Av dessa yttranden framgår dessutom att anmärkningar hade framställts beträffande tre av dessa fakturor — fakturorna OCME nr 1256 av den 31 maj 1990, ATLAS COPCO nr 44098 av den 31 december 1989 och MIT Mantovani nr 107 av den 1 oktober 1987 — på grund av att en annan mottagare hade angetts på en leveranssedel eller på grund av att leveranssedlar helt saknades. I yttrandena vitsordade sökanden att leveranssedeln för faktura OCME nr 1256 hade ställts till anläggningen i Codigoro. Sökanden vitsordade också att leveranssedlarna beträffande de två andra fakturorna, som skulle kunna utvisa till vilken ort varorna eller arbetena verkligen levererats, inte hade återfunnits, och att den vid ett flertal tillfällen förutskickat att en kopia skulle ges in.

49 Slutligen deltog sökanden på ett aktivt sätt i det administrativa förfarandet genom att vara med på möten med kommissionens behöriga tjänstemän och vid två tillfällen ge in kompletterande inlagor.

50 Även om sökanden kan ha varit osäker vad gäller de fakturor som avses inom ramen för anmärkningen, konstaterar förstainstansrätten för det andra att sökanden under det administrativa förfarandet och i sin ansökan bestritt att oegentligheter förelegat beträffande de sju fakturor som anges i punkt 2 i bilaga 6 till protokollet. Bland dessa sju fakturor återfinns de tre fakturor som kommissionen identifierat i sitt svaromål. Att det endast är tre av fakturorna som ligger till grund för det omtvistade beslutet, i stället för de sju beträffande vilka anmärkningar inledningsvis framställdes under kontrollen, saknar således betydelse. Sökanden har nämligen kunnat tillvarata sina intressen och hela tiden kunnat bestrida kommissionens påstående att oegentligheter förelåg beträffande fakturorna.

51 Förstainstansrätten finner således att skäl 6 i det omtvistade beslutet motiverats i tillräcklig omfattning i den mening som avses i artikel 253 EG och ovannämnda rättspraxis. Talan kan således inte vinna bifall på den grunden att det omtvistade beslutet skulle vara bristfälligt motiverat.

— Huruvida ny bevisning kan tillåtas

52 Enligt artikel 48.1 och 48.2 i rättegångsreglerna får parterna i repliken och dupliken åberopa ytterligare bevisning, såvida dessa grunder föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet.

53 I ansökan har sökanden i förevarande mål gjort gällande att de sju fakturor beträffande vilka kommissionen inledningsvis framställde anmärkningar är korrekta, att kommissionen i sitt svaromål anser att oegentligheter föreligger endast beträffande tre fakturor samt att sökanden i sin replik, efter att kommissionen i sitt svaromål identifierat de relevanta fakturorna, gett in verifikationshandlingar till styrkande av att de tre omtvistade fakturorna är korrekta. Dessa handlingar avser således omständigheter som gjorts gällande först i förfarandet vid förstainstansrätten. Handlingarna är därför inte otillåtna enligt artikel 48.1 i rättegångsreglerna.

54 Förstainstansrätten finner således att bevisningen skall tillåtas och ogillar kommissionens yrkande att de skall avlägsnas från akten.

— Bedömningen av de faktiska omständigheterna

55 Av handlingarna i målet och av kommissionens uppgifter under det rättsliga förfarandet framgår att kommissionen klandrat sökanden för att de tre ifrågavarande fakturorna inte rör anläggningen i Portomaggiore. Som grund för sin inställning har kommissionen gjort gällande att det i leveranssedlarna som hänför sig till fakturorna anges en annan mottagare (faktura OCME nr 1256/90 av den 31 maj 1990) eller att leveranssedlarna inte hade påträffats vid kontrollen (fakturorna ATLAS COPCO nr 44098 av den 31 december 1989 och MIT Mantovani nr 107 av den 1 oktober 1987).

56 Det kan inledningsvis konstateras att det i faktura ATLAS COPCO nr 44098 och i faktura MIT Mantovani nr 107 tydligt anges att varorna och arbetena levererades till anläggningen i Portomaggiore. Det är viktigt att notera att kommissionens bedömning av huruvida oegentligheter föreligger beträffande dessa fakturor endast grundas på att motsvarande leveranssedlar saknas.

57 Till skillnad från vad kommissionen har gjort gällande finner förstainstansrätten att blott den omständigheten att det inte finns några leveranssedlar inte kan ligga till grund för slutsatsen att de i fakturorna avsedda varorna och arbetena levererats till en annan anläggning än den i Portomaggiore. En dylik omständighet kan nämligen inte utgöra ett tillräckligt bevis för kommissionens påstående då det inte finns några andra uppgifter som visar att leveranserna skett till en annan ort än den som anges i fakturorna. Av de handlingar som sökanden har åberopat, det vill säga ordersedlarna och leveranssedlarna, framgår dessutom att dessa varor och arbeten faktiskt levererats till anläggningen i Portomaggiore.

58 Kommissionen gjorde således fel då den ansåg att fakturorna ATLAS COPCO nr 44098 och MIT Mantovani nr 107 inte rörde anläggningen i Portomaggiore.

59 Vad gäller faktura OCME nr 1256/90 anges i den leveranssedel som påträffades vid kontrollen en annan anläggning, nämligen den i Codigoro, som leveransställe än den som anges i fakturan, nämligen anläggningen i Portomaggiore. Sökanden har vitsordat att leveranssedeln och fakturan skiljer sig åt i detta hänseende, men gjort gällande att detta endast beror på att leverantören gjorde ett fel. Mot bakgrund av att verifikationshandlingarna skiljer sig åt på detta sätt och mot bakgrund av att det är av avgörande betydelse vilket leveransställe för arbetena som anges på leveranssedeln, gjorde kommissionen, i avsaknad av annan bevisning från sökanden, en riktig bedömning då den fann att dessa arbeten inte rörde anläggningen i Portomaggiore.

60 Sökanden har till förstainstansrätten gett in ordersedeln av den 14 maj 1990 och den tekniska rapporten av den 30 maj 1990 från företaget OCME:s serviceenhet till styrkande av att varorna och arbetena verkligen levererats till anläggningen i Portomaggiore.

61 Av dessa handlingar framgår att arbetena verkligen levererats enbart till anläggningen i Portomaggiore. Dessa handlingar är emellertid inte av sådan art att skäl 6 i det omtvistade beslutet skall anses vara olagligt. Mot bakgrund av att fakturan och motsvarande leveranssedel skiljer sig åt, ankommer det på sökanden att under det administrativa förfarandet åberopa dessa handlingar för att bestrida kommissionens bedömning.

62 Mot bakgrund av att sökanden inte åberopat några sådana handlingar under det administrativa förfarandet, finner förstainstansrätten att kommissionen i det omtvistade beslutet gjorde en riktig bedömning då den på grundval av de handlingar som fanns tillgängliga vid kontrollen slog fast att ifrågavarande faktura inte rörde anläggningen i Portomaggiore. Kommissionen agerade således inte på ett rättsstridigt sätt vad avser fakturan OCME.

63 Förstainstansrätten godtar således delvis sökandens grund avseende att kommissionen gjorde en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna i skäl 6 i det omtvistade beslutet.

Den tredje grunden: Felaktig tolkning av de skyldigheter som åligger stödmottagaren och åsidosättande av de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om en väl fungerande marknad rörande produktionslinje 125 i skäl 7 i det omtvistade beslutet

Parternas argument

64 Sökanden anser att det inte finns någon rättslig grund för skäl 7 i det omtvistade beslutet, där det anges att en produktionslinje för fruktjuice och fruktnektar (linje 125) inte har använts sedan augusti 1992.

65 Sökanden har erinrat om att det uppkom olika svårigheter för Massalombarda till följd av att Federconsorzi försattes i konkurs år 1991. På grund av dessa svårigheter genomfördes en betydande omstrukturering av koncernen, vilket ledde till att linje 125 på anläggningen i Portomaggiore tillfälligt lades ned och att produktionen av fruktjuicer och fruktnektar koncentrerades till enheten i Massa Lombarda. På grund av ändrade marknadstendenser blev det även nödvändigt att koncentrera företagets produktionsstrategi för fruktnektar så att företaget kunde fortsätta att vara konkurrenskraftigt på marknaden.

66 Sökanden har vidare gjort gällande att anmärkningen är ogrundad i sak. Det är nämligen inte riktigt att linje 125 "inte har använts". I stället har verksamheten på linjen bara upphört tills vidare, eftersom linjen använts i stor omfattning efter finansieringen, eftersom den fortsatte att stå till företagets förfogande och eftersom verksamheten endast tillfälligt tvingats att upphöra tills vidare.

67 Sökanden anser att detta tillfälliga avbrott inte utgör något åsidosättande av det åtagande som stödmottagaren ingick i samband med stödansökan, nämligen åtagandet att inte använda installerad utrustning för annat ändamål än vad som var avsett. Det vore enligt sökanden ologiskt att göra en annan tolkning av

åtagandet på så sätt att denna skyldighet medför att det blir omöjligt att tills vidare upphöra med verksamheten. En sådan tolkning skulle nämligen innebära att en alltför stor produktionsminskning stod i överensstämmelse med de gemenskapsrättsliga bestämmelserna, till skillnad från ett tillfälligt avbrott som utifrån marknadsförhållandena är berättigat.

68 Sökanden har även gjort gällande att den tillfälliga nedläggningen av utrustningen till fullo står i överensstämmelse med kriteriet om en väl fungerande marknad. Det är detta kriterium som utgör grunden för de gemenskapsrättsliga bestämmelserna och gemenskapsrättens allmänna principer. På detta sätt innebär artikel 3 i förordning nr 355/77 att det blir möjligt att tillämpa villkoren för finansierade åtgärder på ett mindre strängt sätt genom att marknadens funktion och marknadstendenser beaktas. För det fall verksamheten hade fortsatt hade det dessutom inneburit förluster inte bara för företaget utan även för producenterna, vilket i sig hade utgjort ett åsidosättande av artikel 9 i förordning nr 355/77.

69 I sin replik har sökanden slutligen gjort gällande att förstainstansrätten skall avvisa kommissionens argument att sökanden skulle ha åsidosatt en skyldighet att söka förhandstillstånd för ändringar av projektet. Detta argument har kommissionen åberopat först i sitt svaromål. Grunden för att detta argument skall avvisas är att kommissionen i det omtvistade beslutet inte framställde någon dylik hänvisning eller anmärkning gentemot stödmottagaren.

70 Kommissionen har gjort gällande att talan i sak inte kan vinna bifall på sökandens grund. Det har även gjorts gällande att denna grund baseras på en helt felaktig tolkning av förordning nr 355/77 och av de åtaganden som stödmottagaren slutit formella avtal om. Såväl upphörandet av linjen som beslutet att flytta linjen till en annan anläggning innebär i sig att syftet med det av kommissionen godkända projektet fullständigt förvanskas. Därigenom åsidosätts bestämmelserna i förordning nr 355/77, särskilt artikel 10 c. Såsom kommissionen uppgav vid förhandlingen åsidosätts även skyldigheten att inte använda utrustningen för ett annat ändamål än vad som var avsett, anmälningsskyldigheten och skyldigheten att inhämta förhandstillstånd. Kommissionen har i detta avseende gjort gällande

att åberopandet av skyldigheten att inhämta förhandstillstånd inte utgör en ny anmärkning gentemot sökanden. Kommissionen har därvid endast besvarat sökandens argument om huruvida verksamhetsavbrottet och flytten av linjen står i överensstämmelse med de gemenskapsrättsliga bestämmelserna.

Förstainstansrättens bedömning

71 Sökanden har särskilt gjort gällande att anmärkningen i skäl 7 är ogrundad, eftersom linjen inte har slutat att användas. Sökanden har även gjort gällande att det tillfälliga upphörandet av användningen av linje 125 till fullo står i överensstämmelse såväl med syftena med EG-fördraget och förordning nr 355/77 som med de skyldigheter som ålades stödmottagaren i samband med att stödet beviljades.

72 Sökanden har gjort gällande att kommissionen gjorde en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna då den inte beaktade att linjeavbrottet inte innebar att linjen "inte har använts". Förstainstansrätten finner för det första att talan inte kan vinna bifall på detta argument.

73 Av punkt 11 i protokollet framgår att enligt de ansvariga på anläggningen hade linjen inte nyttjats sedan augusti 1992. Sökanden har i sin ansökan inte heller bestritt att linjeavbrottet faktiskt varade i mer än två år. I likhet med vad kommissionen med rätta gjort gällande finner förstainstansrätten slutligen att sökanden inte har åberopat någon bevisning, såsom statistik eller produktionsuppgifter, till styrkande av att linjen på ett eller annat sätt använts under dessa två år.

74 Att den ifrågavarande utrustningen i fullt användbart skick stått till företagets förfogande och att ett funktionstest gjordes under kontrollen saknar därvid betydelse. Dessa omständigheter vederlägger nämligen inte det faktum att linjen

inte har använts under mer än två år. Oavsett vilka formuleringar kommissionen använde i det omtvistade beslutet, finner förstainstansrätten följaktligen att kommissionen inte gjorde någon felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna i skäl 7 i det omtvistade beslutet.

75 Förstainstansrätten kommer för det andra att pröva sökandens argument att upphörandet av linjen står i överensstämmelse såväl med syftena med EG-fördraget och förordning nr 355/77 som med de skyldigheter som ålades stödmottagaren i samband med att stödet beviljades. Sökanden har gjort gällande att så är fallet eftersom linjeavbrottet var ett företagsbeslut som motiverades av marknadstendenserna och företagets situation och att detta omfattas av företagets egen befogenhet att fatta beslut om hur produktionen skall organiseras.

76 Det kan inledningsvis konstateras att eftersom någon flytt av linjen aldrig genomfördes, saknas anledning för förstainstansrätten att pröva denna fråga.

77 Enligt artikel 10 c i förordning nr 355/77 skall projekten "bidra till att den strukturförbättring som eftersträvas med programmen ger en varaktig ekonomisk effekt". I artikel 9.1 föreskrivs att "[p]rojekten skall bidra till att förbättra villkoren för framställning av basprodukter inom de berörda jordbruksprodukterna". I fjärde skälet i förordning nr 355/77 föreskrivs att "för att erhålla stöd från gemenskapen måste projekten bland annat ha till syfte att dels förbättra och rationalisera strukturerna för behandling och saluföring av jordbruksprodukter, dels medföra varaktiga positiva effekter för jordbrukssektorn". Härav följer att genomförandet av det ifrågavarande projektet och dess bidrag till varaktiga positiva effekter på strukturerna för behandling och saluföring av fruktjuice och fruktnektar utgör en grundläggande skyldighet som åligger sökanden då denne beviljats ett stöd.

78 Enligt stödmottagarens åtagande i stödansökan skall sökanden "inte använda maskiner och annan utrustning i byggnadskomplexet i fråga på annat sätt än vad som är avsett, och detta åtagande gäller under åtminstone fem år från dagen då det bekräftats att maskinerna och utrustningen fungerar bra" samt underrätta kommissionen om ändringar av det godkända projektet och därvid ansöka om förhandstillstånd i enlighet med beslutet om beviljande av stöd. Sökanden kan i detta avseende inte vinna framgång med sitt yrkande om avvisning av kommissionens argument rörande åsidosättande av sistnämnda skyldighet. Denna skyldighet är nämligen en del av villkoren för att stödet skall beviljas och den utgör grunden för EUGFJ-systemet såsom anges i artikel 24.2 i förordning nr 4253/88. Om detta erinras i det omtvistade beslutet där det i skäl 22 anges att de konstaterade oegentligheterna påverkar villkoren för genomförandet av projektet och i skäl 24 där det anges att i ett sådant fall kan avsaknaden av anmälan till och förhandstillstånd från kommissionen medföra att stödet innehålls eller reduceras.

79 Förstainstansrätten finner att ett tvåårigt stopp av användningen av linje 125, som utgör 97 procent av den totala investeringen avseende det godkända projektet, utgör ett åsidosättande av ovannämnda bestämmelser och skyldigheter.

80 Inledningsvis konstaterar förstainstansrätten att ett företag visserligen har rätt att fritt organisera sin industripolitik och på egen hand bestämma hur företagets utrustning skall användas, och därvid särskilt att besluta att produktionen av en vara skall upphöra om detta erfordras på grund av marknadssituationen eller av de svårigheter som uppkommit för företaget. När ett företag ansöker om ett gemenskapsstöd för en viss åtgärd, åtar sig företaget emellertid att i enlighet med ovannämnda bestämmelser i förordning nr 355/77, i förevarande mål artikel 10 c, på ett korrekt sätt genomföra den finansierade åtgärden och uppnå förutspådda resultat. Att den linje som huvudsakligen varit föremål för finansieringen av projektet inte använts under mer än två år innebär emellertid i princip att projektet inte kan få de varaktiga ekonomiska effekter som eftersträvas och att de resultat som förväntas enligt förordning nr 355/77 inte kan uppnås. Kommissionen gjorde således en riktig bedömning då den kom fram till att linjeavbrottet i fråga utgjorde ett åsidosättande av artikel 10 c i förordning nr 355/77.

81 Förstainstansrätten betonar dessutom att de tillfälliga svårigheter som sökanden genomgick på grund av marknadsutvecklingen och företagsrationalisering skall anses utgöra en sådan normal affärsrisk som en normalt upplyst ekonomisk operatör bör kunna förutse. Dessa omständigheter kan därför inte utgöra någon grund för att underlåta att tillämpa förordning nr 355/77.

82 Mot bakgrund av att det var en så pass stor och betydelsefull del av projektinvesteringen som berördes av att verksamheten upphörde (97 procent) finner förstainstansrätten vidare att kommissionen, till skillnad från vad sökanden gjort gällande, gjorde en riktig bedömning då den kom fram till att denna omständighet utgjorde en "ändring" av projektet som borde ha anmälts till kommissionen och varit föremål för ett förhandstillstånd i enlighet med följebrevet till beslutet om beviljande av stöd. Sökanden underlät emellertid att underrätta kommissionen om den genomförda omorganisationen och beslutet att avbryta verksamheten på linjen i fråga.

83 I likhet med vad kommissionen gjort gällande finner förstainstansrätten att det är kommissionen som är ensam behörig att pröva huruvida projekten uppfyller de uppställda villkoren och de gemenskapsrättsliga bestämmelserna enligt artikel 1.3 i förordning nr 355/77 och artikel 14.3 i förordning nr 4253/88. Sökanden kan således inte vinna framgång med sitt påstående att linjeavbrottet stod i överensstämmelse med kriteriet om en väl fungerande marknad i artikel 3 i förordning nr 355/77 och att artikel 9 i förordning nr 355/77 hade åsidosatts om verksamheten fortsatts, för det fall kommissionen inte uttalat sig och bekräftat saken i fråga.

84 Stödmottagarens skyldighet att inte använda utrustningen på annat sätt än vad som var avsett syftar till att under en femårsperiod förbjuda varje nyttjande och användning av finansierade komponenter som inte var avsett. Detta villkor skall således tolkas så, att det därigenom skall säkerställas att det godkända projektet och genomförandet av den finansierade åtgärden inte förlorar sitt föremål genom att utrustningen används på ett annat sätt än vad som ursprungligen var avsett.

Den omständigheten att linje 125 inte användes från och med augusti 1992 innebär att utrustningen användes på ett felaktigt sätt och att femårsfristen avbröts. Detta utgör således ett åsidosättande av skyldigheten att inte använda utrustningen på annat än avsett sätt.

85 Mot denna bakgrund finner förstainstansrätten att kommissionen inte tolkade stödmottagarens skyldigheter på ett felaktigt sätt. Kommissionen åsidosatte inte heller de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om en väl fungerande marknad beträffande produktionslinje 125.

86 Talan skall således inte vinna bifall på den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av och felaktig tolkning av 1983 års tillkännagivande rörande produktionslinje 700 i skäl 8 i det omtvistade beslutet

Parternas argument

87 I skäl 8 i det omtvistade beslutet anges att linje 700 "huvudsakligen" använts för paketering av tomatprodukter med åsidosättande av det undantag som anges i punkt B.5 nr 21 i 1983 års tillkännagivande. Sökanden har i detta avseende gjort gällande att det inte finns någon rättslig grund för detta skäl 8, eftersom de omständigheter som sökanden klandras för inte är riktiga och eftersom tillkännagivandet inte har åsidosatts.

88 Sökanden har för det första gjort gällande att det inte är riktigt att linje 700 "huvudsakligen" använts för denna paketering. I stället har linjen använts för sådan paketering "i undantagsfall". Tomatodlingssäsongen varar endast i ungefär 40 dagar under augusti och september, och det var endast under denna mycket korta tid som linjen tillfälligtvis användes för paketering av tomatjuice. Anledningen till detta var att det var omöjligt att hantera denna produktion på de andra anläggningar som tillhör stödmottagaren. Bortsett från denna period då linjen användes undantagsvis, har den använts i enlighet med projektet för att producera fruktjuice och fruktnektar.

89 Sökanden har för det andra gjort gällande att det inte är möjligt att använda begreppet "användning på annat sätt än vad som var avsett" när det är fråga om utrustning som kan användas på flera sätt, såsom linje 700. När en utrustning som kan användas på flera sätt har använts i enlighet med projektet men undantagsvis för säsongsbetonad produktion, anser sökanden att det inte är fråga om ett åsidosättande av de gemenskapsrättsliga bestämmelserna.

90 Sökanden har i vart fall betonat att de investeringar som gjordes för att i tekniskt hänseende anpassa linje 700 till linje 125 endast uppgår till 3 procent (88 358 690 ITL) av det totala investeringsbeloppet för projektet (2 822 619 947 ITL), och att dessa 3 procent endast utgör ett mycket ringa belopp.

91 Sökanden har i sin replik bestritt att det av kommissionen åberopade protokollet har något bevisvärde. Sökanden har i detta avseende gjort gällande att kommissionstjänstemännen på grundval av en kontroll som varade i fyra dagar, varav endast en på anläggningen i Portomaggiore, inte kunde fastställa att linjen använts på ett felaktigt sätt "sedan" augusti 1992. Det har vidare gjorts gällande att detta fastställande inte bevisar stödmottagarens åtgärder samt att det inte har något bevisvärde. Grunden för detta är att det var kommissionstjänstemännen som upprättade dokumentet och att stödmottagaren endast kontrasignerade det såsom bevis på att dokumentet formellt mottagits, dock inte som bevis på att stödmottagaren godtog innehållet.

92 Kommissionen har gjort gällande att talan inte kan vinna bifall på denna grund. Av handlingarna i målet och av protokollet framgår tydligt att paketeringen av tomatprodukter på anläggningen i Portomaggiore pågick sedan augusti 1992. I protokollet återfinns en exakt beskrivning av vad som konstaterades under kontrollen, vilket sökanden bestritt först i sin replik. Sökandens tolkning att dokumentet inte kan åberopas som bevisning saknar således intresse.

Förstainstansrättens bedömning

93 Vad gäller sökandens argument att linje 700 endast "i undantagsfall" och inte "huvudsakligen" använts för produktion av tomatprodukter gör förstainstansrätten följande bedömning. För det första framgår av punkt 10 i protokollet att stödmottagaren sedan augusti 1992 använt linjen "huvudsakligen" för bearbetning av tomatprodukter. Sökanden har emellertid bestritt innehållet i protokollet och därvid gjort gällande att protokollet inte har något bevisvärde.

94 Vid bedömningen av ett dokuments bevisvärde skall det bedömas om dokumentet innehåller tillförlitliga uppgifter, samt tas hänsyn till dokumentets ursprung, omständigheterna kring dess tillkomst, till vem det är ställt och huruvida dess innehåll verkar förnuftigt och trovärdigt (se förstainstansrättens dom av den 15 mars 2000 i de förenade målen T-25/95, T-26/95, T-30/95–T-32/95, T-34/95–T-39/95, T-42/95–T-46/95, T-48/95, T-50/95–T-65/95, T-68/95–T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 och T-104/95, Cimenteries CBR m.fl. mot kommissionen, REG 2000, s. II-491, punkt 1838). I förevarande mål har protokollet upprättats omedelbart efter kontrollen och i vederbörlig ordning undertecknats av dem som var närvarande vid kontrollen, det vill säga samtliga företrädare för stödmottagaren, kommissionstjänstemännen och företrädare för den italienska myndigheten. Mot denna bakgrund finner förstainstansrätten att det saknas skäl att ifrågasätta att dokumentet har bevisvärde och att uppgifterna om de konstaterade oegentligheterna är tillförlitliga.

95 Det framgår inte heller av protokollet att sökanden under kontrollen bestred eller framställde anmärkningar beträffande de omständigheter som klandrades i protokollet. I sista stycket i protokollet gjorde sökanden ett förbehåll beträffande avsändandet av "kompletterande uppgifter om vad som angetts i protokollet", och av detta följer att sökanden endast förbehöll sig möjligheten att ge in kompletterande uppgifter utan att för den sakens skull bestrida det som konstaterats. Detta har även på goda grunder gjorts gällande av kommissionen. Sökanden har ovan gjort gällande att detta fastställande inte bevisar stödmottagarens åtgärder, eftersom stödmottagaren inte godtog innehållet genom att underteckna protokollet samt att den under det administrativa förfarandet hävdade att linjen endast i undantagsfall använts för paketering av tomater. Förstainstansrätten finner att det som sökanden har gjort gällande inte påverkar protokollets bevisvärde.

96 För det andra följer det av det fackliga avtalet som undertecknades i maj 1992 och som stödmottagaren gav in tillsammans med sitt yttrande av den 3 augusti 1995 att det då hade beslutats att produktionen av tomatprodukter skulle fortsätta på anläggningen i Portomaggiore efter det att koncernen omstrukturerats. Ett sådant dokument utgör ett relevant indicium till stöd för kommissionens argument, även om det inte styrker att så blev fallet.

97 För det tredje har sökanden inte åberopat någon bevisning rörande perioden efter augusti 1992, såsom produktionsrapporter eller statistik över produkter som bearbetats på linjen, till styrkande av att linje 700 under år 1992 bortsett från den kortvariga tomatodlingssäsongen huvudsakligen använts för paketering av fruktjuicer.

98 Förstainstansrätten godtar således inte sökandens argument angående den kortvariga tomatodlingssäsongen och att linjen av den anledningen endast tillfälligt hade använts för paketering av tomatprodukter. Kommissionen gjorde således inte någon felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna i skäl 8 i det omtvistade beslutet.

99 Sökanden har även gjort gällande att 1983 års tillkännagivande inte åsidosattes och att eventuellt förekommande oegentligheter inte haft någon inverkan på projektet och det beviljade stödet. Vad beträffar detta argument erinrar förstainstansrätten om att det i punkt B.5 nr 21 i 1983 års tillkännagivande föreskrivs att "de investeringar som är uteslutna är de som syftar till en kapacitetshöjning för bearbetning av tomater" och att "i undantagsfall kan dock finansiering godkännas för investeringar i regioner där jordbrukarnas inkomster är väsentligt lägre än det nationella genomsnittet och där kapaciteten för bearbetning är otillräcklig eller föråldrad".

100 Sökanden har gjort gällande att linjen kan användas på flera sätt och gjort gällande att installationen av den anledningen inte använts på ett annat sätt än som var avsett och att förbudet i punkt B.5 nr 21 i 1983 års tillkännagivande följaktligen inte åsidosatts. Förstainstansrätten finner att det i detta avseende saknas anledning att pröva frågan huruvida linje 700 verkligen använts på ett annat sätt än vad som var avsett. Det är därvid tillräckligt att erinra om att sökanden inte har åberopat någon bevisning till styrkande av att linjen endast i undantagsfall använts för paketering av tomater, och att sökanden inte ens styrkt att utrustningen huvudsakligen använts för annat ändamål än bearbetning av tomater. Förstainstansrätten kan således inte godta detta argument.

101 Även om det antas att sökanden använt linjen endast "i undantagsfall" och inte "huvudsakligen", finner förstainstansrätten att en sådan användning utgör ett åsidosättande av det villkor som stödmottagaren skall uppfylla enligt 1983 års tillkännagivande. Linjen har i sådant fall nämligen använts för den enda produkt inom frukt- och grönsakssektorn vars bearbetning undantas från gemenskapsfinansiering. Eftersom sökanden inte i förevarande mål har åberopat det enda undantaget som anges i bestämmelsen, finner förstainstansrätten att undantagsbestämmelsen inte är tillämplig.

102 Sökanden har vidare gjort gällande att ifrågavarande oegentlighet, mot bakgrund av det begränsade belopp som investerats i utrustningen, endast haft en begränsad inverkan. Vad beträffar detta argument konstaterar förstainstansrätten att det utifrån investerat belopp inte är möjligt att tillämpa förbudet i 1983 års tillkännagivande mindre strikt eller att helt underlåta att tillämpa det.

103 Kommissionen kan således inte klandras för att i punkt B.5 nr 21 i urvalskriterierna ha funnit att sökanden har åsidosatt 1983 års tillkännagivande.

104 Kommissionen gjorde följaktligen i skäl 8 i det omtvistade beslutet inte någon felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och inte heller någon felaktig rättstillämpning. Talan kan således inte vinna bifall på den fjärde grunden.

Den femte och den sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 24.2 i förordning nr 4253/88 och åsidosättande av proportionalitetsprincipen

Parternas argument

105 Sökanden har för det första gjort gällande att det omtvistade beslutet strider mot artikel 24.2 i förordning nr 4253/88. Grunden för detta är att projektet inte varit föremål för någon sådan "väsentlig förändring" som avses i artikel 24.2 som kan medföra att stödet upphävs. Om det antas att de påstådda oegentligheterna verkligen förekommit, har dessa endast varit av ringa vikt och i ekonomiskt hänseende endast haft en mycket liten betydelse i förhållande till det totala investeringsbeloppet. Oegentligheterna har inte heller påverkat genomförandet av åtgärden och villkoren härför, då projektet till fullo har slutförts och de planerade fördelarna har uppnåtts.

106 För det andra har sökanden gjort gällande att kommissionen genom det omtvistade beslutet i vart fall åsidosatte proportionalitetsprincipen.

107 Mot bakgrund av de påstådda oegentligheternas ringa vikt anser sökanden att kommissionen åsidosatte proportionalitetsprincipen då den upphävde stödet i stället för att endast sätta ned stödbeloppet. Enligt domstolens rättspraxis skall institutionerna dessutom, när det finns flera åtgärder att välja emellan, använda sig av den åtgärd som är minst betungande för den enskilde.

108 Sökanden har för det andra gjort gällande att kommissionen inte beaktade att det var ett annat företag än det som det omtvistade beslutet riktades till som var upphovsman till oegentligheterna, vilket innebär att åtgärden drabbar en juridisk person som inte var inblandad i omständigheterna. Av denna anledning är det omtvistade beslutet i sig varken effektivt eller avskräckande i den mening som avses i domstolens och förstainstansrättens rättspraxis, då det är uppenbart oproportionerligt i förhållande till det bolag som det omtvistade beslutet riktar sig till.

109 Kommissionen har bestritt sökandens argument och därvid gjort gällande att det är uppenbart att argumenten är ogrundade. Artikel 24.2 i förordning nr 4253/88 är fullt tillämplig i förevarande mål. Vad sedan gäller det påstådda åsidosättandet av proportionalitetsprincipen, anser kommissionen att sökanden inte bara gjorde sig skyldig till bagatellartade oegentligheter utan grova överträdelser av grundläggande åtaganden som ingåtts som villkor för att stödet skulle beviljas. Det var därför motiverat att upphäva stödet.

Förstainstansrättens bedömning

110 Det bidragssystem som har utarbetats genom gemenskapsbestämmelserna bygger på att stödmottagaren fullgör ett antal skyldigheter som ger honom rätt att uppbära det angivna finansiella stödet. Om stödmottagaren inte fullgör alla dessa skyldigheter har kommissionen enligt artikel 24.2 i förordning nr 4253/88 rätt att ompröva omfattningen av de skyldigheter som den har åtagit sig enligt beslutet

om beviljande av nämnda stöd. Såsom slagits fast ovan har sökanden i förevarande mål inte fullgjort sina skyldigheter enligt beslutet om beviljande av stöd. De oegentligheter som konstaterats i skäl 7 och 8 i det omtvistade beslutet utgör således betydande förändringar som påverkat villkoren för projektets genomförande. Vidare har sökanden inte ansökt om något förhandstillstånd från kommissionen beträffande dessa ändringar. Tillämpningsvillkoren för artikel 24.2 är således till fullo uppfyllda.

111 Vad för det andra avser proportionalitetsprincipen erinrar förstainstansrätten om att enligt fast rättspraxis krävs enligt den i artikel 5 tredje stycket EG föreskrivna proportionalitetsprincipen att gemenskapsinstitutionernas rättsakter inte går utöver vad som är ändamålsenligt och nödvändigt för att uppnå de mål som eftersträvas (se bland annat domstolens dom av den 17 maj 1984 i mål 15/83, Denkavit Nederland, REG 1984, s. 2171, punkt 25, förstainstansrättens dom av den 19 juni 1997 i mål T-260/94, Air Inter mot kommissionen, REG 1997, s. II-997, punkt 144, och domen i målet Conserve Italia I, punkt 101).

112 Åsidosättande av förpliktelser, vars uppfyllande är av grundläggande betydelse för att ett gemenskapsrättsligt system skall fungera tillfredsställande, får vidare enligt fast rättspraxis upprätthållas genom en sanktionsåtgärd som innebär förlust av en rättighet som har uppkommit till följd av gemenskapsrättsliga bestämmelser, som till exempel rätten till stöd (domstolens dom av den 27 november 1986 i mål 21/85, Maas, REG 1986, s. 3537, punkt 15, och av den 12 oktober 1995 i mål C-104/94, Cereol Italia, REG 1995, s. I-2983, punkt 24, samt domarna i målen Conserve Italia I, punkt 103, och Conserve Italia II, punkt 84). Domstolen har vidare slagit fast att "[e]ndast möjligheten att en oegentlighet medför att stödet dras in helt, i stället för att sättas ned i förhållande till det belopp som motsvarar oegentligheten, kan skapa den avskräckande verkan som är nödvändig för en bra förvaltning av EUGFJ:s medel" (domstolens dom av den 24 januari 2002 i mål C-500/99 P, Conserve Italia mot kommissionen, REG 2002, s. I-867, punkt 101).

113 Härav följer att det i princip inte är oproportionerligt att upphäva ett stöd från EUGFJ när det har fastställts att mottagaren av detta stöd har åsidosatt en skyldighet som är av grundläggande betydelse för att EUGFJ skall fungera tillfredsställande. Det är mot bakgrund av dessa principer som förstainstansrätten kommer att pröva det omtvistade beslutet.

114 Det har ovan slagits fast att sökanden i förevarande mål under mer än två år upphörde med verksamheten på den linje som huvudsakligen finansierats genom gemenskapsstöd (linje 125). Därigenom åsidosattes artikel 10 c i förordning nr 355/77 jämte sökandens skyldigheter att göra förhandsanmälan och att inte använda maskinerna för annat än avsett ändamål. Dessutom använde sökanden den andra linjen som ingick i det finansierade projektet (linje 700) till att bearbeta den enda produkten som hade undantagits från stödet.

115 Det i artikel 10 i förordning nr 355/77 föreskrivna syftet att bidra till en varaktig ekonomisk strukturförbättring för bearbetning av fruktjuice och fruktnektar utgör en grundläggande skyldighet i EUGFJ-systemet (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 3 mars 2003 i de förenade målen T-61/00 och T-62/00, APOL och AIPO mot kommissionen, REG 2003, s. II-635, punkt 102). Nyligen har domstolen slagit fast att det är viktigt att "de som ansöker om stöd lämnar tillförlitlig och icke missledande information till kommissionen" för att det system som gör det möjligt att kontrollera att gemenskapsfonderna används på ett lämpligt sätt skall fungera tillfredsställande (domen i det ovannämnda målet Conserve Italia mot kommissionen, punkt 100). Vad slutligen gäller skyldigheten att inte använda maskinerna på annat sätt än vad som var avsett som sökanden uttryckligen åtog sig i stödansökan, finner förstainstansrätten att fullgörandet av denna skyldighet är av grundläggande betydelse för att den finansierade åtgärden skall kunna genomföras på ett korrekt sätt. Sökanden har emellertid inte heller fullgjort denna skyldighet.

116 Vad därefter gäller den omständigheten att sökanden använde linje 700 för att bearbeta den enda produkt inom frukt- och grönsakssektorn som till fullo hade undantagits från gemenskapsstödet, trots att sökanden omfattades av detta förbud, finner förstainstansrätten att även detta utgör ett åsidosättande av villkor som är av grundläggande betydelse för det beviljade stödet.

117 I enlighet med vad sökanden själv har uppgett (punkt 40 i ansökan), konstaterar förstainstansrätten att de oegentligheter som anges i skäl 7 och 8 i det omtvistade beslutet berörde 100 procent av det totala godkända investeringsbeloppet och av det beviljade gemenskapsstödet (97 procent motsvarande moderniseringen av linje 125 och 3 procent av linje 700). Dessa oegentligheter berörde således hela det utbetalade gemenskapsstödet.

118 Dylika åtgärder utgör således ett åsidosättande av skyldigheter som är av grundläggande betydelse för att EUGFJ-systemet skall kunna fungera på ett tillfredsställande sätt. När kommissionen fann att sökandens åsidosättande av dessa skyldigheter motiverade att stödet upphävdes, överskred den inte vad som är ändamålsenligt och nödvändigt för att säkerställa att systemet fungerar på ett tillfredsställande sätt.

119 Vad slutligen gäller sökandens argument att det var oproportionerligt att upphäva stödet då det inte är sökanden som är det företag som är ansvarigt för de konstaterade oegentligheterna, finner förstainstansrätten att detta argument inte kan godtas. Såsom förstainstansrätten slagit fast i domen i målet Conserve Italia I (punkt 107), förvärvades stödmottagarens rättigheter och skyldigheter genom sökandens uppköp (se punkt 20 i denna dom).

120 Proportionalitetsprincipen har således inte åsidosatts.

121 Talan kan således inte vinna bifall på den grunden att artikel 24.2 i förordning nr 4253/88 och proportionalitetsprincipen skulle ha åsidosatts.

Slutsats

122 Förstainstansrätten har delvis godtagit sökandens argument avseende felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna i skäl 6 i det omtvistade beslutet vad gäller fakturorna ATLAS COPCO nr 44098 och MIT Mantovani nr 107. De oegentligheter som avses i skäl 7 och 8 i det omtvistade beslutet är emellertid av en så allvarlig karaktär att de i sig motiverar kommissionens beslut att upphäva stödet.

123 Mot bakgrund av det ovan anförda skall talan således ogillas.

Rättegångskostnader

124 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden skall förpliktas att bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad. Eftersom sökanden har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

följande dom:

1) **Talan ogillas.**

Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.

García-Valdecasas Lindh Cooke

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 11 december 2003.

H. Jung P. Lindh

Justitiesekreterare Ordförande